

מסכת מנהות

פרק ד

א. הפקלה אינה מعقبת את הלבן, והלבן אינו מعقب את הפקלה. תפלה של יד אינה מعقبת של ראש, ושל ראש אינה מعقبת של יד. הסלת והשמן אינם מכבין את היין, ולא היין מכבן. המפנות שעיל מזבח החיצון אינן מعقبות זו את זו:

ב. הפרים והאיילים והכבדים אינם מכבין זה את זה. רבי שמעון אומר, אם היו להם פרים מרבים ולא היו להם נסכים, יביאו פר אחד ונסכוו, ולא יקרבו כלו כלל נסכים:

ג. הפר והאיילים והכבדים והעיר אינם מכבין את הלוחם, ולא הלוחם מכבן. הלוחם מعقب את הקבושים, והכבדים מכבין את הלוחם, דברי רבי עקיבא. אמר שמעון בנו גנס, לא כי, אלא הקבושים מכבין את הלוחם, והלוחם אינם מعقب את הקבושים, שכנו מצינו, כשהיו ישראל במדבר ארבעים שנה, קרבו קבועים כלל לוחם, אף כאן יקרבו קבועים כלל לוחם. אמר רבי שמעון, הלה

כְּדָבָרִי בָּנוּ נֶסֶס, אֲכָל אֵין הַטּוּם כְּדָבָרִי, שֶׁכֹּל הָאָמָר בְּחַמְשָׁה
הַפְּקוּדִים, קָרְבָּן בְּמַדְבָּר. וְכֹל הָאָמָר בְּתֹורַת כְּהָנִים, לֹא קָרְבָּן
בְּמַדְבָּר. מִשְׁבָּאוֹ לְאָרֶץ, קָרְבָּנוּ אֵלָיו וְאֵלָו. וּמִפְנֵי מָה אָנָי אָוֹמֵר יַקְרָבוּ
כְּבָשִׂים בְּלֹא לְהָם, שֶׁהַכְּבָשִׂים מַתִּירִין אֶת עַצְמָנוּ בְּלֹא לְהָם. לְהָם
בְּלֹא כְּבָשִׂים, אֵין לוֹ מַי יַתְּרָנוּ:

ד. הַתְּמִידִין אֵינּוֹنִ מַעֲכָבִין אֶת הַמּוֹסְפִים, וְלֹא הַמּוֹסְפִים מַעֲכָבִין אֶת
הַתְּמִידִים, וְלֹא הַמּוֹסְפִים מַעֲכָבִין זֶה אֶת זֶה. לֹא הַקָּרִיבוּ כְּבָשָׂר
בְּבָקָר, יַקְרִיבוּ בֵּין הַעֲרָבִים. אָמֵר רַبִּי שְׁמֻעוֹן, אִימְתִּי, בָּזְמָנוֹ שְׁהָיוּ
אֲנוֹסִין אוֹ שׁוֹגָגִין. אֲכָל אֵם הַיּוֹן מִזְדִּין וְלֹא הַקָּרִיבוּ כְּבָשָׂר בְּבָקָר, לֹא
יַקְרִיבוּ בֵּין הַעֲרָבִים. לֹא הַקְטִירוּ קָטָרָת בְּבָקָר, יַקְטִירוּ בֵּין
הַעֲרָבִים. אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, וְכֹל הַיִתָּה קָרְבָּה בֵּין הַעֲרָבִים, שֶׁאֵין
מְחַנְכִּין אֶת מִזְבֵּחַ הַזָּהָב אֶלָּא בְּקָטָרָת הַסְּפִים, וְלֹא מִזְבֵּחַ הַעֲולָה
אֶלָּא בְּתִמְדִיד שֶׁל שָׁחָר, וְלֹא אֶת הַשְּׁלָחוֹן אֶלָּא בְּלֹחֶם הַפְּנִים בְּשַׁבְּתָה,
וְלֹא אֶת הַמְּנוֹרָה אֶלָּא בְּשַׁבְּעָה גִּרְוֹתִיהָ בֵּין הַעֲרָבִים:

ה. חַבְתִּי כָּהּוּ גָּדוֹל, לֹא קָיוּ בְּאֹות חָצִים, אֶלָּא מַבְיאָ עַשְׂרָוֹן שָׁלָם,
וְחֹצֶהוּ, וּמַקְרִיב מִחְצָה בְּבָקָר, וּמִחְצָה בֵּין הַעֲרָבִים. וְכֹהוּ שַׁהַקָּרִיב
מִחְצָה בְּשִׁתְרִית וְמִתְּ וְמִנוּ כָּהּוּ אַחֲרֵ פְּתִיחָתוֹ, לֹא יַבְיאָ חָצֵי עַשְׂרָוֹן
מַבְיתָוּ, וְלֹא חָצֵי עַשְׂרָוֹנוּ שֶׁל רַאשָׁוֹן, אֶלָּא מַבְיאָ עַשְׂרָוֹן שָׁלָם,
וְחֹצֶהוּ, וּמַקְרִיב מִחְצָה, וּמִחְצָה אֶבֶד. נִמְצָאוּ שְׁנִי חָצִים קָרְבִּין,
וּשְׁנִי חָצִים אָוְבָדִין. לֹא מִנוּ כָּהּוּ אַחֲרֵ, מִשְׁלֵל מֵי הַיִתָּה קָרְבָּה. רַבִּי

שְׁמַעַן אָמֵר, מִשְׁלֵל צָבֹור. רַبִּי יְהוֹדָה אָמֵר, מִשְׁלֵל יוֹרְשִׁים. וְשֶׁלְמָה

הִתְהַקֵּר בָּה: